

Madriren. PCEk askoz ere gehiago izanen ditu segurutik, Madrileko hiriburuan bertan 10 ditu eta. PSP delakoak, nazio mailako 16 omen ditu, eta probintzi mailako 62. PSUCek 40 leku ditu alogeratuak Katalunyan. Leku hauk edukitzearen kostuak, milaka pezeta asko dira hilabeteoro. PSOEK, kasurako, 600.000 bat pezeta ordaindu behar du hilabeteoro lekuen alokairutan.

Propagandarena, eranskailuena, prentsakoa, bilkuretakoa eta enparaua kontatu gabe ere, liberatuek berek bakarrik behar dutena izugarria da. Soldatak direla, bidaiordainketak, ordezkaritza gastuak, harremanak direla... Etengabe mugitu beharra du leader politikoak. Ikus Felipe González: abioian, trenean eta autoan aspergabe; edo probintzietatik Madriler asteoro biltzen diren PCEren zuzendari-tzakoak. Eta holatsu besteak. Gastu horik, bidezko denez, Alderdiaren pentzura doaz. Alderdi bakoitzak zenbat liberatu dituen jakin behar da, gero. PCE izango da gehien dituen: Madriren bertan 12 liberatu, eta auskalo zenbat probintzian (Aragonen bakarrik: 8 omen).

Diru aldetik, burukominik gabe bide dabilta eskuindarrak, horik bai. Erdi-ingurukoak ere larrialdi handirik gabe. Alderdiaren soldatarik jaso gabe eta, omen dabilta hauk: beste nonbaitetik ongi irabazten duten scinalea, ezta? Ez da holakorik gertatzen ezkerrean. Baina hauetan ere bi kasu bereizi behar dira: bat, ezker formazio klasiko eta handiena, PSOE, PCE kasurako; eta bi, gainerako ezker-tiarrena. Lehenengok badute diru-iturririk, militanteenaz aparte, alegia, atzerriko «alderdi anaiak». Gaitza da hauen laguntza: diru aldetik, kuadroen eraketa aldetik, etc. Lankidetasun horren bidez, posible gertatzen da azpiegitura eta sare bat leku guztietan sortzea. Eta hau gabe ez dago demokrazi joku batetan ia funtzionatzerik.

Egia handi bat gogoratzen du honek denak, euskal alderdiek ere ondo kontutan eduki beharko dutena: sosen premia. Gure arteko alderdi eta taldeen berririk ez dugu. EAJk duke kanpoko eta barneko diru laguntzarik handiena. KAS iritsi ezinean ikusten da oraindik, bai jende aldetik eta bai diru aldetik. ESB ongi dabilke.

Euskal politikarako lehen ondorio bat: idealak, asmoak, xede onak, programa hobekak, ez dira aski politikarako; alderdi baten bitartean leku handia du diruak. ■ *Joanes Lekerika.*

Politika ekonomiaren aurka?

Politika dago modan. Politika gora eta politika behera dabilta egunkari, astekari eta beste. Ulegarri, bada izan. 40 urteren ondoren idoro berria bait dugu politik mundua. Eta zorabiatuak bezala gabiltza horrekintxe.

Badut nik kezkarik.

Ez ote gara, politika medio, «distratzen» ari. Alderdien politika honetaz arduraturik, artega eta urduri, gabiltzan bitartean, kapitala ihesi doa, prezioak gora, lana eskastuz, langabezia hedatuz, pezeta desbalioztatuz. Erreforma fiskala ere, gerorako utzia dugu.

Beldur naiz.

Ez ote gabilta axalean? Ez, noski, politika axaleko eginkizuna delako. Baina badut nik susmorik, Politikari (letra handiekin) baino arretatsuago ez ote gauden politik munduko «izkirimiriei». Beldur naiz politika ez ote dugun albiste, berri, gertakari, eta esaldi mailan soilki ulertzen. Eta analisiak, azterketak, programak²

Ekonomia arazo teknikoa dela sinestarazi nahi ligukete batzuk. Teknokraten lana, beraz. Norbaitek esango lukeenez, serioegia da ekonomia teknokraten eskutan utzi ahal dezagun. Ekonomia, arazo teknikoa ez baino politikoa da. Sakonki politikoa. ■ *Joan Larrinaga.*

Euskal Eliza: aukera berri bat

Euskal Herriko Apezpikuek (ez denek) «Euskal Eliz Probintzia» bat eskatu dute. Euskal Herriko Apaiz askok (berrehun batek?) «Euskal Eliza» eskatu dute. Zer eskatuko ote du Euskal Herriko kristau herriak?

«Euskal Diozesetako apaizen pastoral Lanaren Baterakuntza» delakoari buruz mintzatuak dira azken aldian gure aldizkariak. Ez dago horretan luzatu beharrik. Baina beharrezkoa litzateke, apaiz olde, talde edo elkarte horrentzat izen errazago eta erabilgarriago bat hartzea.

Gabonaldian bere hirugarren batzarre orokorra egin du Donostiako Seminarioan (berrehun bat apaiz?). Aurreproiektu bezala aztertzeko eta eztabaidatzeko prestatua eta zabaldua zen txosten bat: *Euskal Eliza baterantz.*

Mugimendu bat, bide bat, lan bat ireki nahi zuen; hona hemen nola zehazten zuen helburu nagusia: «Proposatzen ari garen lan honen helburu nagusia hauxe da: Euskadiko kristau herrian mugimendu bat sortu (sekular, apaiz, lekaide, lekaime eta apezpikuen artean) Euskal Eliza iriste arren».

Horretarako berehalako eta bitarteko helburu konkretuak jartzen zituen aurreproiektuak: Euskal Eliz Probintzia, Euskal Apezpiku Biltzarra, Pastoral Kontzilio euskalduna; euskal apezpikuak hautatzea, «Euskadiko kristauen biltzarrak tarteka antolatzea, ofizialki eta iraunkorki eraturik».

Helburu hauk lortzeko bide batzu eta eman beharreko urratsak ere ebakitzen zituen.